

Інструкції щодо сповіщення сімей про загибель або зникнення близьких.

Цей документ створений для керівників, медичних співробітників та рятувальників, які допомагають місцевій та національній владі з наслідками природних катастроф, терористичних дій або інших подій, результатом яких є велика кількість загиблих, травмованих та зниклих. Під час природних катастроф значного масштабу та охоплення, велика кількість країн підпадають під прямий вплив, а також багато громадян за межами регіону можуть загинути чи зникнути. В такому випадку завдання проінформувати сім'ї, чиї близькі зникли, покладається на державні організації (включаючи посольства, працівників державних консульств та військових службовців), а також на ряд недержавних організацій, таких як Червоний Хрест. Існують різні організації, що можуть бути задіяні в цьому. Процедури сповіщення найближчих родичів, коли члени сім'ї або кохані зникли чи підтверджено, що вони загинули, зазвичай чітко структуровані, офіційні та залежать від безпосередніх законів країни громадян, звичаїв, порядків та традицій.

Немісцеві ліквідатори катастрофи досягнуть найбільшого успіху, співпрацюючи з місцевою владою. За відсутності місцевої влади можна отримати рекомендації від місцевих співробітників, що займають поважну позицію в спільноті, яка зазнала впливу. Місцева влада повинна проводити оповіщення всюди, де це можливо. Місцеві традиції зазвичай будуть визначати, хто проводитиме інформування, кого з членів сім'ї необхідно оповістити, документи відносно обставин смерті (характер та причина смерті, умови та локалізація останків) та дії, які необхідно виконати перед тим, як повернути тіло сім'ї.

Коли людина зникла, наступна інформація допоможе властям спілкуватися з членами сім'ї: обставини в регіоні катастрофи, статус зусиль, що докладаються для виявлення тіл і як останки будуть повернуті. Не пропонуйте гарантій з приводу необхідного часу або ймовірності виявлення тіла.

Нижче вказані загальні поради, що робити можна, а що ні, для тих, хто допомагають місцевій та державній владі впротисті з наслідками масової загибелі.

Можна:

- Дізнайтесь про місцеве ставлення та вірування стосовно смерті та мертвих
- Знайдіть місцевих представників влади, які можуть проінформувати вас стосовно традицій та процедур, та представтеся. Важливо побудувати зв'язки для сприяння роботі.
- Визначте тип та локалізацію місцевих/національних/міжнародних джерел допомоги сім'ям.
- Будьте чуттєвими та зважайте на широке різноманіття культурних та релігійних поглядів стосовно патологоанатомічного дослідження тіла. Будьте готові пояснити, чому спеціальні процедури, такі як аутопсія, є необхідними.

Не можна:

- Інформувати когось за межами місцевих органів влади чи сім'ї про смерть. Ваші місцеві контактні особи можуть допомогти визначити, кого з членів сім'ї доцільно інформувати.
- Пропонувати інформацію, товари чи послуги, які ви не можете надати, або необґрунтовану констатацію смерті чи стан тіл.

Для персоналу, який приймає участь у фактичному інформуванні членів сім'ї.

Можна:

- Впевніться, що ви говорите з належним близьким родичем
- Проведіть оповіщення наодинці та у приватному місці, розсадивши всіх по можливості
- Візьміть у супровід священика або інші доречні джерела духовної підтримки
- Інформуйте простою мовою, виважено та прямолнійно (наприклад, «На жаль, у мене для вас погані новини.(пауза) Як вам відомо, в_____ сталася катастрофа.(пауза). Ваш _____ загинув. (Ваш_____ зник або вважається мертвим)»)
- Поводьтесь тепло, зі співчуттям та будьте готові до надзвичайно сильних почуттів. Вам можуть стати у нагоді коментарі типу «Мені дуже шкода» або «Я знаю, що це дуже тяжко»
- Відповідайте на всі запитання, які ви можете, просто і чесно
- Запитайте, чи є у того, хто вижив, інші члени сім'ї чи друзі, які можуть бути поруч та допомогти з первинною адаптацією.
- Повідомте сім'ю про додаткових осіб, з якими можна зв'язатись з приводу розміщення останків

Не можна:

- Пропонувати кліше типу «Все буде добре» або «Я впевнений, що все налагодиться»
- Пропонувати неправдиві запевнення типу «Посольство подбає про все» або «Я впевнений, що з тобою все буде гаразд»
- Пропонувати необґрунтовані коментарі про обставини події або досвід того, хто загинув «Я впевнений, що він не страждав»
- Залишати когось наодинці без обговорених контактних осіб

Ресурс: [Center for the Study of Traumatic Stress](#), Uniformed Services University, US